

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การเรียกร้องประชาพิจารณนโยบายสาธารณะ: กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะมูลฝอยครบวงจร ตำบลป่าป้อ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ประชาชนในตำบลป่าป้อ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ผลการศึกษานำเสนอดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของตำบลป่าป้อ

ภูมิประเทศของตำบลป่าป้อส่วนใหญ่เป็นที่ราบและมีพื้นที่บางส่วนของหมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 7 เป็น ภูเขาซึ่งอยู่ขึ้นความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 400 ม. มีลักษณะลาดเอียงไปทางทิศตะวันตกมีคลองชลประทานแม่กวง แม่น้ำดอกแดง และเหมืองหลวง (ห้วยป่าปล้อง) มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 23.33 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 14,583 ไร่ และอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลเชิงดอยโดยมีน้ำแม่ดอกแดงและสันเขาเป็นแนวแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลสง่าบ้าน ตำบลแม่ฮ้อยเงินและตำบลแม่โป่งโดยใช้คันทนาเหมืองกอกัวและน้ำแม่จ้องเป็นแนวแบ่งเขต

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลแม่โป่ง โดยใช้คันทนาและสันเขาเป็นแนวแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลเชิงดอยและตำบลสง่าบ้าน โดยใช้คันทนาและลำเหมืองเป็นแนวแบ่งเขต

เขตพื้นที่ที่มีการจำแนกพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์

พื้นที่	จำนวน / ไร่
พื้นที่พักอาศัย	1,000
พื้นที่พาณิชยกรรม	50
พื้นที่ตั้งหน่วยงานของรัฐ	26
พื้นที่เกษตรกรรม	9,457
พื้นที่ว่าง/พื้นที่สาธารณะ	4,050
รวม	14,583

ทรัพยากรธรรมชาติ

พื้นที่ในเขตตำบลบางส่วนเป็นป่าเบญจพรรณประกอบด้วย ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ไผ่ และไม้อื่นๆ ดินเป็นชุดดินที่ราบเชิงเขาลักษณะของดินจะอยู่บนพื้นที่ ที่เป็นที่ราบเชิงเขา สลับซับซ้อน ความลาดชันมากกว่า 16% ขึ้นไป ดินลึกการระบายน้ำดี มีความสามารถในการให้น้ำซึมผ่านปานกลาง มีความสามารถในการยึदनน้ำที่เป็นประโยชน์ต่อพืชปานกลางในเขตพื้นที่ได้ รับน้ำจากระบบชลประทานของเขื่อนแม่กวงและระบบชลประทานลำเหมืองน้ำแม่ดอกแดง

การปกครอง

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมี 8 หมู่บ้าน ประชากรรวม 3,574 คน 1,362 หลังคาเรือน ประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนหลังคาเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	ป่าตึ๋งน้อย	176	191	367	212
2	ป่าไม้แดง	406	405	811	277
3	ป่าป้อ	255	248	539	204
4	ป่าป้อ	277	277	504	188
5	ป่าป้อใต้ร่อง	107	122	229	87
6	ดงดี	167	179	346	131
7	ป่ายางงาม	285	260	546	188
8	ทุ่งยาว	101	79	180	54
	รวม	1,741	1,833	3,574	1,362

ข้อมูล ณ เมษายน 2549 (ฝ่ายทะเบียนราษฎรอำเภออดอยสะเก็ด)

ด้านเศรษฐกิจ/การประกอบอาชีพ สามารถจำแนกการประกอบอาชีพในเขตตำบลได้ดังนี้

ด้านเกษตรกรรมประมาณ ได้แก่งานทำนาปลูกข้าว พันธุ์ข้าวที่ปลูกในพื้นที่คือ ข้างหอมมะลิ 105, กข 6 และมีการปลูกแตงโมหลังจากเก็บเกี่ยวข้าวแล้วส่วนการทำสวนจะปลูกพืชเศรษฐกิจประเภทไม้ผลที่ให้ผลผลิตระยะยาว เช่น ลำไย ลิ้นจี่ มะม่วง มีการเลี้ยงสัตว์พื้นบ้านแต่ส่วนใหญ่จะเลี้ยงสำหรับบริโภคและขาย ประมาณ 80%

ด้านการรับจ้างทั่วไป เป็นการรับจ้าง ทั้งในเขตพื้นที่อำเภอและนอกเขตอำเภอ มีทั้ง

ลักษณะไปกลับและอยู่ประจำ เช่น งานบริการตามห้างสรรพสินค้า การก่อสร้าง ฯลฯ ประมาณ 15%

ด้านอุตสาหกรรม จะเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนใช้แรงงานคนเป็นหลักหรือก็จะเป็นลูกจ้างมีประมาณประมาณ 2%อื่นๆ เช่น รับราชการ ค้าขาย ประกอบอาชีพอิสระ ประมาณ 2% ประชากร ในพื้นที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี อยู่ที่ 35,662.36 บาท หน่วยธุรกิจ ในเขตพื้นที่ ประกอบด้วย

กิจการ	จำนวน
โรงแรม	1 แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรม	2 แห่ง
โรงสี	1 แห่ง
ฟาร์มเลี้ยงสัตว์	12 แห่ง
อู่ซ่อมรถ	5 แห่ง
ร้านค้า	31 แห่ง
บริษัทจัดสรรที่ดิน	4 แห่ง

ด้านสังคม

ชุมชนในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่ยังมีวิถีการดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย มีการอยู่อาศัยแบบครอบครัวขยาย ในลักษณะเครือญาติวงศ์ใหญ่ มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชุมชนในการทำกิจกรรมต่างๆทั้งในกิจกรรมประเพณี และกิจกรรมของชุมชน มีผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คอยดูแลด้านการปกครอง และมีสมาชิก อบต.แต่ละบ้านคอยประสานในด้านการพัฒนา

ด้านการศึกษา

ในเขตพื้นที่ มีสถานศึกษา สถานพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย

1. โรงเรียนบ้านป่าไม้แดง หมู่ที่ 2 เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล - มัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนนักเรียน รวม 227 คน
2. โรงเรียนบ้านป่าป่อง หมู่ที่ 3 เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล - มัธยมศึกษา มีจำนวนนักเรียน รวม 166 คน
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กป่าไม้แดง มีจำนวนนักเรียน 35 คน
4. ที่อ่านหนังสือพิมพ์ห้องสมุดประจำหมู่บ้าน 7 แห่ง
5. ศูนย์ฝึกอาชีพประจำตำบล 1 แห่ง

6. ศูนย์เยาวชนประจำตำบล 1 แห่ง

7. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 1 แห่ง

ด้านศาสนา /วัฒนธรรม

ประชาชนในพื้นที่ นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 98 โดยมีวัดในพื้นที่ 5 แห่งประกอบด้วย

1. วัดชัยประดิษฐ์ ตั้งอยู่ที่ ม.1
2. วัดไพธสณฑ์สว่าง ตั้งอยู่ที่ ม.2
3. วัดชยาลังการ ตั้งอยู่ที่ ม. 4
4. วัดดวงดี ตั้งอยู่ที่ ม.6
5. วัดโชคชัย ตั้งอยู่ที่ ม.7

และมีผู้นับถือศาสนาคริสต์ร้อยละ 2 โดยมีโบสถ์ (ศาสนาคริสต์) จำนวน 2 แห่ง คือ

1. โบสถ์คริสต์จักรศรีพนาลัย ตั้งอยู่ที่ ม.5 (ป่าป๋องใต้ร้อง)
2. โบสถ์คริสต์จักรบ้านแพะป่าคา ม.5

วัฒนธรรม ประเพณีในเขตตำบลป่าป๋อง มีลักษณะเหมือนกับพิธีกรรมทั่วไปของชาวล้านนาในเขตภาคเหนือและยังคงมีการสืบทอด ดำเนินกิจกรรมมาจนถึงปัจจุบัน มีการผสมผสานกลมกลืนกับวัฒนธรรมใหม่ที่ได้เข้ามาโดยมีพื้นฐานอิงอยู่กับพระพุทธศาสนาและสังคมเกษตรกรรม เช่น ประเพณี เข้าพรรษา ออกพรรษา ปีใหม่เมือง ยี่เป็ง การถวายทานข้าวใหม่ ฯลฯ และในเขตตำบลป่าป๋องมีบรรพบุรุษบางส่วนอพยพมาจากสิบสองปันนา ซึ่งเป็นชาวไตจีนปัจจุบันส่วนใหญ่อยู่ในหมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 4

ด้านสาธารณสุข

ในพื้นที่มีสถานพยาบาล 1 แห่ง คือสถานอนามัยบ้านดวงดี ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ให้บริการประชาชนทั้งตำบล มีบุคลากรทางด้านสาธารณสุข 4 คน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 1 คน เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข 1 คน นักวิชาการสาธารณสุข 1 คน และพยาบาล 1 คน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค

ถนนมีถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน และมีถนนสายหลัก ดอยสะเก็ด – บ่อสร้าง ตัดผ่านตำบล สามารถจำแนกเส้นทางได้ดังนี้

1. ถนนลาดยาง 39 สาย ความยาวรวม 25 ก.ม
2. ถนนคอนกรีต 26 สาย ความยาวรวม 5 ก.ม
3. ถนนดินลูกรัง 7 สาย ความยาวรวม 10 ก.ม

4. ถนนดิน 5 สาย ความยาวรวม 10 ก.ม

สะพาน ในพื้นที่ตำบลป่าป้อมมีสะพานคอนกรีต 16 แห่ง และสะพานไม้ 1 แห่ง

โทรศัพท์ ในพื้นที่ตำบลป่าป้อมมีโทรศัพท์สาธารณะ 1 2 แห่ง และโทรศัพท์บ้านเรือน 2,500 หลังคาเรือน

แหล่งน้ำ ในพื้นที่มีครัวเรือนได้ใช้น้ำประปา 800 ครัวเรือน จำนวนครัวเรือนที่ไม่มีน้ำประปาใช้ 250 ครัวเรือน ดำเนินการโดยคณะกรรมการแต่ละหมู่บ้าน แม่น้ำสายที่ประชาชนใช้อุปโภคบริโภคได้แก่

1. แม่น้ำ 1 สาย คือ น้ำแม่ดอกแดง
2. คลองชลประทาน 2 สาย จากเขื่อนแม่วงอุดมธารา
3. จำนวนห้วย หนอง คลอง บึง 5 แห่ง
4. จำนวนฝายต้นน้ำลำธาร (ฝายแม้ว) 5 แห่ง
5. จำนวนบ่อน้ำตื้น 200 แห่ง
6. จำนวนบ่อน้ำบาดาลสาธารณะ 19 แห่ง

ไฟฟ้า ตำบลป่าป้อมทั้ง 8 หมู่บ้าน มีไฟฟ้าใช้ทั้ง 1,335 ครัวเรือน และมีไฟฟ้าสาธารณะใช้ 240 จุด

4.2 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	196	49.0
2. หญิง	204	51.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 และเพศชาย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นเป็นเพศหญิง และเพศชายในสัดส่วนที่เท่ากัน ซึ่งกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมการต่อต้านการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะในพื้นที่ตำบลป่าป้อมจะมีทั้งเพศหญิง และเพศชายในจำนวนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 25 ปี	28	7.0
2. 25 – 35 ปี	80	20.0
3. 36 – 45 ปี	120	30.0
4. 46 – 55 ปี	134	33.5
5. มากกว่า 55 ปี	38	9.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46 – 55 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีอายุมากกว่า 55 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และมีอายุน้อยกว่า 25 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มวัยแรงงาน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้เข้าร่วมการประท้วงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะในตำบลป่าป้อง

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
1. หมู่ที่ 1	20	5.0
2. หมู่ที่ 2	100	25.0
3. หมู่ที่ 3	18	4.5
4. หมู่ที่ 4	28	7.0
5. หมู่ที่ 5	18	4.5
6. หมู่ที่ 6	80	20.0
7. หมู่ที่ 7	84	21.0
8. หมู่ที่ 8	52	13.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 7 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 หมู่ที่ 6 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 หมู่ที่ 8 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 หมู่ที่ 4 จำนวน 28 คน คิดเป็น

ร้อยละ 7.0 หมู่ที่ 1 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 หมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 5 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ จะอยู่อาศัยในหมู่ 2 เพราะประชากรในตำบลป่าป้องหมู่ที่ 2 นั้น มีจำนวนประชากรมากที่สุดตำบล

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของประชาชนจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	64	16.0
2. นักการเมืองท้องถิ่น	8	2.0
3. กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	9	2.25
4. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	24	6.0
5. รับจ้างทั่วไป	94	23.5
6. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	55	13.75
7. เกษตรกร	146	36.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ รับจ้างทั่วไป จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 และนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกร เพราะอาชีพหลักของประชาชนในตำบลป่าป้องจะทำการเกษตรเป็นหลัก

4.3 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจร ตำบลป่าปों

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการทราบถึงโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจร

การทราบถึงโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจร	จำนวน	ร้อยละ
1. ทราบจากการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	52	13.0
2. ทราบจากการบอกเล่าของเพื่อนบ้าน	45	11.25
3. ทราบจากการประชาสัมพันธ์จากผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน	102	25.5
4. ทราบจากวิทยุ	47	11.75
5. ทราบจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	58	14.5
6. ทราบจากการประชาสัมพันธ์ของ อบต.	96	24.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ทราบถึงโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจรจากการประชาสัมพันธ์จากผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ จากการประชาสัมพันธ์ของ อบต. จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 จากการประชาสัมพันธ์ของ อบจ. จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 จากวิทยุ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 และจากการบอกเล่าของเพื่อนบ้าน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า การรับทราบถึงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะในตำบลป่าปोंนั้น ส่วนใหญ่ประชาชนจะรับทราบข่าวสารจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทั้งนี้เพราะในแต่ละเดือนในชุมชนจะมีการประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน และประชาชนเป็นประจำต่อเนื่อง ซึ่งการประชุมแต่ละครั้งก็จะมี การพูดคุยถึงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะเป็นประจำ อีกทั้งประชาชนในชุมชนเองก็มีการพูดคุยกันเป็นประจำในเรื่องการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะ

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการทราบถึงจุดที่ก่อสร้างโครงการ

การทราบถึงจุดที่ก่อสร้างโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ก่อสร้างที่หมู่ที่ 1 บ้านป่าตึงน้อย	348	87.0
2. ไม่ทราบ	52	13.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ทราบถึงจุดที่ก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจรว่าก่อสร้างที่หมู่ที่ 1 บ้านป่าตึงน้อย จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 และไม่ทราบจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ว่าการกำจัดขยะก่อสร้างที่ใด ทั้งนี้เพราะ ตั้งแต่เริ่มก่อสร้างประชาชนต่างก็กลัวผลกระทบที่จะได้รับ และมีการพูดคุยกันในแวดวงชาวบ้านทุกวัน ดังนั้นชาวบ้านในพื้นที่จึงรับทราบดีว่าโครงการก่อสร้างที่ใด

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการทราบถึงหน่วยงานที่เป็นเจ้าของโครงการ

การทราบถึงหน่วยงานที่เป็นเจ้าของโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทราบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าของโครงการ	224	56.0
2. ไม่ทราบ	176	44.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ทราบถึงหน่วยงานที่เป็นเจ้าของโครงการฯ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ ไม่ทราบ จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่รับทราบถึงเจ้าของโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะ เพราะมีการเผยแพร่ข่าวทางหนังสือพิมพ์ หนังสือราชการ และบทความต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในชุมชน ซึ่งในมีการกล่าวถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ว่าเป็นเจ้าของโครงการ และทางที่ว่าการอำเภอดอยสะเก็ด ก็ได้ออกมาชี้แจงให้ประชาชนรับทราบว่า โครงการดังกล่าวมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นผู้ควบคุมดูแล และจ้างให้บริษัทเอกชนเข้ามาดำเนินการก่อสร้าง

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการทราบถึงขั้นตอนและวิธีการหรือขั้นตอนการกำจัดขยะแบบครบวงจร

การทราบถึงขั้นตอนและวิธีการหรือขั้นตอนการกำจัดขยะแบบครบวงจร	จำนวน	ร้อยละ
1. ทราบ โดยกระบวนการคัดแยกขยะและและผลิตปุ๋ยชีวภาพจากของเหลือใช้แบบครบวงจรรูปแบบใหม่	208	52.0
2. ไม่ทราบ	176	48.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ทราบถึงขั้นตอนและวิธีการหรือขั้นตอนการกำจัดขยะแบบครบวงจร จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 และไม่ทราบ จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ทราบถึงกระบวนการและวิธีการกำจัดขยะแบบครบวงจร เพราะทางที่ว่าการอำเภอคอยสะกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องในมีเอกสาร และออกมาชี้แจงถึงกระบวนการและขั้นตอนการกำจัดขยะแบบครบวงจร

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการทราบถึงแหล่งที่มาของขยะ

การทราบถึงแหล่งที่มาของขยะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทราบ จากโซนกลาง (อ.ดอยสะเก็ด อ.สันกำแพง อ.สันทราย และกิ่ง อ. แม่ฮอน)	188	47.0
2. ไม่ทราบ	212	53.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบแหล่งที่มาของขยะ จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และทราบว่ามาจากโซนกลาง คือ จากอ.ดอยสะเก็ด อ.สันกำแพง อ.สันทราย และกิ่ง อ. แม่ฮอน จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงแหล่งที่มาขยะ เพราะไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดเข้ามาชี้แจงให้ประชาชนได้รับทราบถึงแหล่งที่มาของขยะ

ตารางที่ 4.10 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการทราบถึงหลังการก่อสร้าง
หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการ

หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการ	จำนวน	ร้อยละ
1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	92	23.0
2. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง	168	42.0
3. บริษัทเอกชน	16	4.0
4. ไม่แน่ใจ	124	31.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าหลังจากที่ทำการก่อสร้างเสร็จสิ้น
หน่วยงานหลักที่จะต้องเข้ามาบริหารจัดการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง จำนวน 168 คน
คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และบริษัทเอกชน จำนวน 16 คน คิดเป็น
ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้องค์การบริหารส่วน
ตำบลป่าป้องทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการขยะ เพราะเป็นหน่วยงานที่มีความ
ใกล้ชิดประชาชน และประชาชนสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานได้

ตารางที่ 4.11 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการทราบถึงการเรียกร้องให้เกิดการ
ประชาพิจารณ์ในพื้นที่

การทราบถึงการเรียกร้องให้เกิดการประชาพิจารณ์ในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1. ทราบ จากการชุมชนเรียกร้องที่องค์การบริหารส่วนตำบล ป่าป้อง เดือนตุลาคม 2548	304	76.0
2. ไม่ทราบ	72	24.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ทราบถึงเหตุการณ์ที่ประชาชนจำนวนหนึ่ง
ได้เรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะ จัดเวทีประชาพิจารณ์

ก่อนที่จะมีการก่อสร้าง จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 และไม่ทราบ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ เพราะประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่รับรู้ถึงการก่อสร้างโรงงานในพื้นที่เป็นอย่างดี และมีแกนนำบางคนได้ออกมาปลุกกระดมให้ชาวบ้านในพื้นที่รับรู้ถึงผลกระทบ และชักชวนให้ออกมาประท้วงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะด้วย ดังนั้นประชาชนจึงรับรู้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4.12 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามความคิดเห็นต่อการเรียกร้องให้มีการทำประชาพิจารณ์ก่อนดำเนินโครงการ

ความคิดเห็นต่อการเรียกร้องให้มีการ การทำประชาพิจารณ์ก่อนดำเนินโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เห็นด้วย เพราะเชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของ คนในชุมชนที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับการก่อสร้างโรงงาน กำจัดขยะครบวงจร	328	82.0
2. ไม่เห็นด้วย เพราะไม่เชื่อว่าจะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งได้	72	18.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเรียกร้องให้มีการทำประชาพิจารณ์ก่อนดำเนินการโครงการเพราะเชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของคนในชุมชนที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจร จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 และไม่เห็นด้วยเพราะไม่เชื่อว่าจะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งได้ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ต้องการให้มีการทำประชาพิจารณ์ ทั้งนี้เชื่อว่า การทำประชาพิจารณ์จะเป็นช่องทางให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ความต้องการ ข้อเรียกร้องต่าง ๆ ได้

ตารางที่ 4.13 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการตรวจสอบและควบคุมการบริหารงานของโรงงานกำจัดขยะ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการตรวจสอบและควบคุมการบริหารงานของโรงงานกำจัดขยะ	จำนวน	ร้อยละ
1. เห็นด้วย เพราะจะทำให้ประชาชนได้รับรู้ถึงปัญหา และร่วมกันแก้ไขปัญหา ตลอดจนเพื่อให้การบริหารงานของโรงงานกำจัดขยะไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน	372	93.0
2. ไม่เห็นด้วย เพราะประชาชนไม่มีความรู้ ความชำนาญในการบริหารจัดการ ควบคุม และตรวจสอบได้	28	7.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการตรวจสอบและควบคุมการบริหารงานของโรงงานกำจัดขยะ เพราะจะทำให้ประชาชนได้รับรู้ถึงปัญหา และร่วมกันแก้ไขปัญหา ตลอดจนเพื่อให้การบริหารงานของโรงงานกำจัดขยะไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 และไม่เห็นด้วย เพราะประชาชนไม่มีความรู้ ความชำนาญในการบริหารจัดการ ควบคุม และตรวจสอบได้ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่ากระบวนการมีส่วนร่วม จะทำให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนในการตรวจสอบกระบวนการทำงานของหน่วยงานรัฐ ขณะเดียวกันที่ประชาชนเริ่มมีความตระหนักมากขึ้น กลัวผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน จึงมีผลให้ประชาชนต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการโครงการโรงงานกำจัดขยะ

4.4 ผลกระทบที่เกิดจากการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะแบบครบวงจรต่อชุมชนตำบลป่าป้าง

ตารางที่ 4.14 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามความคิดเห็นต่อผลกระทบของโครงการฯ ต่อชุมชน

ความคิดเห็นต่อผลกระทบของโครงการฯ ต่อชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
1. ก่อให้เกิดปัญหาด้านการควบคุมการขนขยะและการฝังกลบจะสร้างมลพิษขึ้นในพื้นที่	292	73.0
2. ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเพราะมีระบบการควบคุมและตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐและประชาชน	108	27.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าโรงงานกำจัดขยะแบบครบวงจรเมื่อสร้างเสร็จจะก่อให้เกิดปัญหาด้านการควบคุมการขนขยะและการฝังกลบจะสร้างมลพิษขึ้นในพื้นที่ จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 และเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดปัญหาเพราะมีระบบการควบคุมและตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐและประชาชน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่โครงการก่อสร้างเสร็จ ทั้งนี้เพราะก่อนที่จะมีการก่อสร้างเสร็จก็มีการนำขยะบางส่วนมาเก็บไว้ที่โครงการแล้ว และมีปัญหาตามมาคือ เกิดน้ำเน่าเสียจากขยะไหลออกมาส่งกลิ่นเหม็น ซึ่งชาวบ้านใกล้เคียง โรงงานต่างก็ได้รับผลกระทบจากกลิ่นเหม็นจากน้ำเน่าเสียจากขยะ และจากขยะ ดังนั้นจากผลกระทบที่เกิดขึ้นประชาชนได้ประสบมาด้วยตัวเอง จึงมีผลให้ประชาชนเห็นว่า ชุมชนจะต้องได้รับผลกระทบจากโครงการดังกล่าวแน่นอน

ตารางที่ 4.15 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจาก
โรงงานกำจัดขยะครบวงจร

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากโรงงานกำจัดขยะครบวงจร	จำนวน	ร้อยละ
1. ดินเสื่อม	92	23.0
2. น้ำเสีย	93	23.25
3. อากาศเสีย	93	23.25
4. ขยะ	122	30.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจาก
โรงงานกำจัดขยะครบวงจรมากที่สุด คือ ปัญหาขยะ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5
รองลงมาคือ ปัญหาอากาศเสีย และน้ำเสีย เท่ากัน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และ
ปัญหาดินเสื่อม จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่รับรู้และเข้าใจว่า ผลกระทบที่จะได้รับจาก
โครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะในพื้นที่นั้น จะทำให้เกิดผลกระทบด้านขยะต่อชุมชน
ขณะเดียวกันประชาชนยังเห็นว่า จะเกิดผลกระทบต่อแม่น้ำที่ใช้อุปโภคและบริโภคของชาวบ้าน
ด้วย ทั้งนี้เพราะน้ำเสียจากขยะจะไหลซึมเข้าดินและลงสู่แม่น้ำได้ ทั้งนี้ในระยะสั้นอาจจะไม่เห็น
ผลกระทบ แต่ระยะยาวย่อมส่งผลกระทบต่อแม่น้ำแน่นอน

ตารางที่ 4.16 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมหรือการจัดอบรม
เกี่ยวกับการกำจัดขยะหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการจัดอบรมเกี่ยวกับการกำจัดขยะ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
1. เคย	92	23.0
2. ไม่เคย	308	77.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือการจัดอบรมเกี่ยวกับการกำจัดขยะหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 และเคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือการจัดอบรมเกี่ยวกับการกำจัดขยะหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการกำจัดขยะหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เพราะหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เห็นความสำคัญที่จะให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชน จึงมีผลให้ประชาชนอีกบางส่วนไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับการกำจัดขยะและสิ่งแวดล้อม

4.5 แนวทางแก้ไขปัญหขยะที่เหมาะสมกับชุมชน

ตารางที่ 4.17 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไขปัญหขยะในชุมชน

วิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไขปัญหขยะในชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
1. กำจัดกันเองภายในครอบครัว เช่น การปุ๋ยชีวภาพ นำของเหลือใช้มาใช้ใหม่ ผึ่งกลบ เป็นต้น	244	61.0
2. นำขยะเข้าสู่โรงงานกำจัดขยะครบวงจร	104	26.0
3. การเผา	20	5.0
4. การฝังกลบ	32	8.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า แนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไขปัญหขยะในชุมชน คือ กำจัดกันเองภายในครอบครัว เช่น การปุ๋ยชีวภาพ นำของเหลือใช้มาใช้ใหม่ ผึ่งกลบ เป็นต้น จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ นำขยะเข้าสู่โรงงานกำจัดขยะครบวงจร จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 การฝังกลบ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และการเผา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า การกำจัดขยะกันเองโดยวิธีการทำปุ๋ยชีวภาพ ผึ่งกลบ และนำกลับมาใช้ใหม่เป็นวิธีการแก้ไขปัญหขยะที่เหมาะสมที่สุด ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีการที่ไม่สร้างมลพิษให้กับชุมชน และช่วยลดปริมาณขยะในชุมชนได้

ตารางที่ 4.18 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามความจำเป็นที่จะต้องมีระบบกำจัดขยะที่ถูกต้องเพื่อรองรับขยะเพื่อรองรับขยะที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ความจำเป็นที่จะต้องมีระบบกำจัดขยะที่ถูกต้องเพื่อรองรับขยะเพื่อรองรับขยะที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
1. เห็นด้วย เพราะถ้าไม่มีการกำจัดขยะที่ถูกต้องและเหมาะสมแล้วจะเกิดมลพิษขึ้นในชุมชน	384	96.0
2. ไม่เห็นด้วย เพราะปัญหารุนแรงยังไม่เกิดขึ้น และเชื่อว่าขยะจะย่อยสลายไปได้เอง	16	4.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ปัญหาจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกต้อง เพื่อรองรับขยะที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และถ้าไม่มีการกำจัดขยะที่ถูกต้อง และเหมาะสม ย่อมทำให้เกิดมลพิษขึ้นในชุมชน จำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 และ ไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าปัญหารุนแรงยังไม่เกิดขึ้น และเชื่อว่าขยะจะสามารถย่อยสลายได้เอง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วย ว่าจะต้องมีระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม เพราะปัญหาขยะเป็นปัญหาที่เกิดผลกระทบต่อเนื่องกับชุมชน และส่งผลกระทบหลายด้าน เช่น ปัญหามลพิษทางอากาศ น้ำเสีย ดินเสื่อม เป็นต้น

4.6 ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจร

ตารางที่ 4.19 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามความต้องการให้มีโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจรในชุมชน

ความต้องการให้มีโครงการก่อสร้าง โรงงานกำจัดขยะครบวงจรในชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต้องการ เพราะสามารถกำจัดขยะได้จำนวนมาก และแก้ไข ปัญหาขยะจากที่อื่น ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ได้	96	24.0
2. ไม่ต้องการ เพราะไม่ต้องการให้พื้นที่ตำบลเป็นศูนย์รวม ขยะจากที่อื่น และอาจเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมใน ตำบลได้	304	76.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ต้องการโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจร เพราะไม่ต้องการให้พื้นที่ตำบลเป็นศูนย์รวมขยะจากที่อื่น และอาจเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในตำบลได้ จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 และต้องการโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะครบวงจร เพราะสามารถกำจัดขยะได้จำนวนมาก และแก้ไขปัญหาขยะจากที่อื่น ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ได้ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการให้มีการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะในชุมชน เพราะก่อนที่โรงงานจะก่อสร้างเสร็จประชาชนก็ได้รับผลกระทบจากโครงการแล้ว เช่น น้ำเน่าเสียจากขยะ ปัญหากลิ่นเหม็นจากขยะ ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าวประชาชนจึงความไม่ไว้วางใจต่อโครงการ จึงไม่ให้มีการจัดตั้งโครงการในชุมชน

ตารางที่ 4.20 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามความเห็นชอบของประชาชนในการกำหนดค่าใช้จ่ายการให้บริการค่าบริการเก็บขนขยะ

ความเห็นชอบของประชาชนในการกำหนดค่าใช้จ่ายการให้บริการค่าบริการเก็บขนขยะ	จำนวน	ร้อยละ
1. เห็นด้วย เพราะชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าใช้จ่ายบริการเก็บขยะ และบริหารโรงงานกำจัดขยะ	160	40.0
2. ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นเรื่องของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นในการบริหารงานกันเอง	240	60.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต่อการที่ให้ประชาชนเป็นผู้กำหนดค่าใช้จ่ายในการให้บริการค่าบริการเก็บขนขยะ เพราะเป็นเรื่องของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นในการบริหารงานกันเอง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเห็นด้วยต่อการที่ให้ประชาชนเป็นผู้กำหนดค่าใช้จ่ายในการให้บริการค่าบริการเก็บขนขยะ เพราะชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าใช้จ่ายบริการเก็บขยะ และบริหารโรงงานกำจัดขยะ จำนวน 160 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.0

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต่อการที่ให้ประชาชนเป็นผู้กำหนดค่าใช้จ่ายในการให้บริการค่าบริการเก็บขนขยะ เพราะเป็นเรื่องของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นในการบริหารงานกันเอง อีกทั้งในเรื่องของต้นทุนต่าง ๆ ประชาชนก็ไม่รับทราบ และไม่รู้เกณฑ์ใดที่เหมาะสมกับค่าบริการเก็บขนขยะ

ตารางที่ 4.21 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามความเห็นต่อความโปร่งใสของโครงการกำจัดขยะแบบครบวงจร

ความโปร่งใสของโครงการกำจัดขยะแบบครบวงจร	จำนวน	ร้อยละ
1. โครงการกำจัดขยะแบบครบวงจรไม่มีความโปร่งใส มีผลประโยชน์ของบริษัทเอกชน หน่วยงานรัฐมาเกี่ยวข้อง และประชาชนไม่สามารถตรวจสอบได้	377	94.25
2. โครงการกำจัดขยะแบบครบวงจรมีความโปร่งใส สุจริต และตรวจสอบได้	23	5.75
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการกำจัดขยะแบบครบวงจรไม่มีความโปร่งใส มีผลประโยชน์ของบริษัทเอกชน หน่วยงานรัฐมาเกี่ยวข้อง และประชาชนไม่สามารถตรวจสอบได้ จำนวน 377 คน คิดเป็นร้อยละ 94.25 และเห็นว่าโครงการกำจัดขยะแบบครบวงจรมีความโปร่งใส สุจริต และตรวจสอบได้ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะไม่มีโปร่งใส เพราะก่อนที่จะจัดให้มีการก่อสร้างโรงงานมีการแอบอ้างจากองค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ว่าประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ให้การยอมรับว่าจะให้มีการก่อสร้างโรงงานในชุมชน จากประเด็นดังกล่าวจึงทำให้ประชาชนไม่ไว้วางใจว่าโครงการดังกล่าวจะมีความโปร่งใส หรือตรวจสอบได้

4.7 ข้อเสนอแนะต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องในการแก้ไขปัญหาขยะและโรงงานกำจัดขยะที่ก่อสร้างในพื้นที่

ตารางที่ 4.22 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องในการแก้ไขปัญหาขยะและโรงงานกำจัดขยะที่ก่อสร้างในพื้นที่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อเสนอแนะต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องในการแก้ไขปัญหาขยะและโรงงานกำจัดขยะที่ก่อสร้างในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็น อบต. ต้นแบบริเริ่มโครงการกำจัดขยะในครัวเรือน เพื่อลดขยะต้นทางในการส่งป้อนโรงงานกำจัดขยะครบวงจร	98	24.5
2. เป็นตัวแทนของประชาชนกับการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมมือกันกำหนดมาตรการควบคุมปริมาณขยะในครัวเรือน	114	28.5
3. ประสานกับหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ในการดูแลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกองควบคุมมลพิษ และตรวจสอบโรงงานกำจัดขยะไม่ให้สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชน	89	22.25
4. อบต.ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงาน และการบริหารงานของโรงงานกำจัดขยะ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม	117	29.25
5. เป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ในการเรียกร้องสิทธิ ผลประโยชน์ และป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน	120	30.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนได้เสนอแนะบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องในการแก้ไขปัญหาขยะและโรงงานกำจัดขยะที่ก่อสร้างในพื้นที่ ตามลำดับดังนี้

1) เป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ในการเรียกร้องสิทธิ ผลประโยชน์ และป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

2) อบต.ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงาน และการบริหารงานของโรงงานกำจัดขยะ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน 117 คิดเป็นร้อยละ 29.25

3) เป็นตัวแทนของประชาชนกับการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมมือกันกำหนดมาตรการควบคุมปริมาณขยะในครัวเรือน จำนวน 114 คิดเป็นร้อยละ 28.5

4) เป็น อบต. ต้นแบบริเริ่มโครงการกำจัดขยะในครัวเรือน เพื่อลดขยะต้นทางในการส่งป้อนโรงงานกำจัดขยะครบวงจร จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5

5) ประสานกับหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ในการดูแลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกองควบคุมมลพิษ และตรวจสอบโรงงานกำจัดขยะไม่ให้สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชน จำนวน 89 คิดเป็นร้อยละ 22.25

โดยสรุป จะเห็นได้ว่า ประชาชนในตำบลป่าป้อ มีความตื่นตัวและต้องการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนไม่ให้ถูกทำลาย อีกทั้งรู้ว่าสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับจากบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอะไรบ้าง เมื่อบริการสาธารณะหรือโครงการที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต และสิ่งแวดล้อมในชุมชน ประชาชนก็ร่วมกันปกป้อง แสดงความต้องการให้มีการทำประชาพิจารณ์ขึ้น เพื่อหาข้อตกลงร่วมกันว่า โครงการจัดการขยะแบบครบวงจร ที่จะจัดตั้งในชุมชนนั้น จะต้องมีการจัดการอย่างไร โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ขณะเดียวกัน ประชาชนยังมีความหวาดกลัวว่า โรงงานกำจัดขยะแบบครบวงจรที่จัดตั้งในชุมชน จะส่งผลกระทบด้าน กลิ่นเหม็น น้ำเสียขยะจะไหลซึมลงสู่แม่น้ำที่ประชาชนอุปโภคบริโภค จากปัญหาดังกล่าวนี้อาสาเห็นว่าแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เหมาะสมกับชุมชน มากที่สุด คือ ประชาชนในชุมชนต้องร่วมกันกำจัดกันเองภายในครอบครัว เช่น การปฎิวัติภาพ นำของเหลือใช้มาใช้ใหม่ ผึ่งกลบ เป็นต้น นอกจากนี้ประชาชนเห็นว่าโครงการกำจัดขยะแบบครบวงจรไม่มีความโปร่งใส มีผลประโยชน์ของบริษัทเอกชน หน่วยงานรัฐมาเกี่ยวข้อง และประชาชนไม่สามารถตรวจสอบได้ และประชาชนได้เสนอแนะบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหาขยะและโรงงานกำจัดขยะที่ก่อสร้างในพื้นที่ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ จะต้องเป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ในการเรียกร้องสิทธิ ผลประโยชน์ และป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ทั้งนี้เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีความใกล้ชิดกับประชาชน รับรู้ และเข้าใจว่าประชาชนต้องการอะไร และมีปัญหาอะไรบ้างที่ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดการแก้ไขให้

เมื่อนำกรณีการศึกษาของโครงการกำจัดขยะแบบครบวงจรของตำบลป่าป๋องมาเปรียบเทียบกับโครงการก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าพลังความร้อนในจังหวัดลำพูนนั้น พบว่า กลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมกันต่อต้านโรงงานไฟฟ้าความร้อนในจังหวัดลำพูนนั้นมีกลุ่มประชาชนที่หลากหลาย อีกทั้งแกนนำส่วนใหญ่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้ากลุ่มต่าง ๆ ทั้งองค์กรภาครัฐและองค์กรเอกชนในพื้นที่ ซึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านี้สามารถระดมประชาชนในชุมชนเข้าร่วมต่อต้านโรงงานได้จำนวนมาก มีการเข้าร่วมกันต่อต้านอย่างต่อเนื่อง มีข้อเรียกร้องที่ชัดเจน และมีจุดยืนที่ชัดเจนคือ ไม่ต้องการให้มีโรงงานพลังความร้อนในจังหวัดลำพูน เพราะโครงการดังกล่าวจะสร้างปัญหามลพิษให้แก่สิ่งแวดล้อม แม้จะใช้ขยะในหรือนอกเขตจังหวัดลำพูนโดยให้เหตุผลสำคัญที่สุดว่าจะสร้างปัญหามลพิษ ให้แก่สิ่งแวดล้อม แม้จะใช้ขยะในหรือนอกเขตจังหวัดลำพูนเป็นเชื้อเพลิงด้วยก็ตาม นอกจากนี้กลุ่มผู้นำชุมชนในจังหวัดลำพูน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการโรงงานไฟฟ้าความร้อนเป็นอย่างดี จากเหตุการณ์การต่อต้านอย่างต่อเนื่องของกลุ่ม องค์กรในจังหวัดลำพูน มีผลให้โครงการดังกล่าวต้องยุติลง เพราะประชาชนในพื้นที่ไม่เห็นชอบ และต่อต้านอย่างรุนแรง

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะแบบครบวงจรในตำบลป่าป๋อง อำเภออดอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การต่อต้านของกลุ่มประชาชนในตำบลป่าป๋องนั้นมีเพียงแกนนำเพียง 2 – 3 คน เท่านั้นที่คอยปลุกระดมประชาชนให้เข้าร่วมกันต่อต้านการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะ ขณะเดียวกันประชาชนในพื้นที่ก็รับรู้ถึงปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชนเป็นอย่างดี จึงมีความต้องการไม่ให้เกิดโครงการจัดสร้างโรงงานกำจัดขยะในพื้นที่ตำบลป่าป๋อง และประชาชนส่วนใหญ่ยินยอมและสมัครใจที่จะเข้าร่วมต่อต้านโครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะแบบครบวงจร ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมาของกลุ่มประชาชนในตำบลป่าป๋องได้ร่วมกันเสนอข้อเรียกร้องต่อที่ว่าการอำเภออดอยสะเกิด และแสดงจุดยืนว่าไม่ต้องการให้มีการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะในพื้นที่ ภายหลังจากนั้นประชาชนยังได้ร่วมกันเสนอหนังสือต่อศาลปกครองเพื่อให้พิจารณา ตรวจสอบโครงการดังกล่าว เพราะประชาชนเห็นว่าไม่โปร่งใส และโครงการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อประชาชนในชุมชน ซึ่งภายหลังการยื่นหนังสือต่อศาลปกครองในระยะหนึ่ง ศาลปกครองก็ได้รับคดีของประชาชนในตำบลป่าป๋องในการพิจารณา ตรวจสอบต่อไป ซึ่งในปัจจุบันยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ดังนั้นประชาชนในตำบลป่าป๋องจึงยุติการรวมกลุ่มต่อต้านโครงการมาได้ระยะหนึ่ง เพราะต้องการรอผลการพิจารณาคดีของศาลปกครอง และมีความมั่นใจว่าศาลปกครองจะให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนได้

นอกจากนี้ ประชาชนยังมีแนวความคิดว่า ถ้าหากการตัดสินใจของศาลปกครองออกมาไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชน และยังคงให้มีโรงงานกำจัดขยะแบบครบวงจรในพื้นที่อยู่ ประชาชนจะรวมกลุ่มต่อต้านให้มีการยุติโรงงานกำจัดขยะแบบครบวงจรต่อไป จนจะเป็นที่พึงพอใจของประชาชนในชุมชน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved